

Hem demanat al Govern que compleixi l'art. 18.1 de la Llei de Política Lingüística

written by Cabassers.org | 14/01/2025

Recentment hem obtingut còpia mitjançant el dret d'accés a la informació pública d'un [informe jurídic](#) preparat pel Departament de Cultura a sol·licitud de la Secretaria de Política Lingüística, titulat "Nota relativa a la consulta plantejada per la Secretaria de Política Lingüística en relació amb la denominació de 10 topònims que no segueixen la normativa lingüística de l'IEC". Aquest informe arriba a la conclusió que "el nom dels 10 municipis està inclòs tant en el Registre d'ens locals de Catalunya com en el Nomenclàtor oficial de toponímia major de Catalunya, amb la qual cosa, el nom d'aquests 10 municipis, tot i que incompleixin la normativa lingüística de l'IEC, és l'oficial". També conclou que "les corporacions locals han de respectar la normativa establerta per l'Institut d'Estudis Catalans, d'acord amb la seva norma reguladora, però cal tenir en compte que els informes que emet l'Institut són preceptius, però en cap cas, vinculants".

A aquesta conclusió hi arriba després d'haver citat tota la legislació que regula la toponímia a Catalunya **excepte** l'article 18.1 de la Llei 1/1998, de 7 de gener, de Política Lingüística, que diu literalment: "els topònims de Catalunya tenen com a única forma oficial la catalana, d'acord amb la normativa lingüística de l'Institut d'Estudis Catalans". Aquest article fa que els informes toponímics que emet l'IEC siguin vinculants, i no només preceptius, com afirma l'informe.

Aquest mateix article 18.1 de la Llei 1/1998 posa de relleu que els noms dels municipis inclosos al Registre d'ens locals

de Catalunya i al Nomenclàtor oficial de toponímia major de Catalunya incomplint la normativa lingüística de l'IEC no poden ser oficials, i que la seva incorporació en aquells registres és il·legal.

La STS 6918/2001 Sección 3ª de Sala de lo Contencioso del Tribunal Supremo deixa clar que la legislació lingüística autonòmica vincula els ens locals i que complir-la no és cap vulneració del principi d'autonomia municipal (citant la sentència del Tribunal Constitucional 214/1989, de 21 de desembre).

L'art. 5 del Decret 139/2007, de 26 de juny, pel qual es regulen la denominació, els símbols i el registre d'ens locals de Catalunya disposa un procediment potestatiu del Govern per instar als ajuntaments la correcció de topònims que continguin incorreccions lingüístiques.

Els arts. 6.2 i 6.3 del mateix Decret 139/2007 contempnen la possibilitat que els ajuntaments instats no duguin a terme els canvis proposats. Aquestes disposicions contradiuen l'art. 18.1 de la Llei 1/1998, generen inseguretats jurídiques i pel principi de jerarquia normativa (art. 9.3 de la Constitució i art. 1 del Codi Civil) són nul·les.

Per tot això hem demanat al Govern de la Generalitat, mitjançant el Departament de Política Lingüística, que en base als fonaments de dret i a la jurisprudència citada corregeixi els topònims que no segueixen la normativa lingüística de l'IEC, inscrits il·legalment als registres oficials, per tal de complir allò que disposa l'article 18.1 de la Llei 1/1998, de 7 de gener, de Política Lingüística, i que notifiqui als ajuntaments infractors aquesta correcció.

És una vergonya que hagi de costar tant corregir faltes ortogràfiques imposades a la toponímia pel franquisme i per cacics tronats com a símbol ridícul del seu poder, que ja no va més enllà de fer escriure malament el nom dels municipis on

viuen, amb la complicitat del Govern de la Generalitat, incapaç de restaurar l'ordre en un assumpte tan clar com aquest.

[14/01/2025]